

TEZAU LITURGIC
20 SEPTEMBRIE
ALEXANDROS MORAITIDIS

SLUJBA
SF. MARE
MUCENIC
EUSTATIE
DE LA ROMA

ATENA, 2010

Τῆ Κ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ Τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Εὐσταθίου καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ Ἀκολουθία

Ποίημα Ἀλεξάνδρου Μωραϊτίδου

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς το, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσθῶμεν Στίχους ς' καὶ
ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς γ'. Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ
ξύλου σε νεκρόν.

Ὅφιν, ἀνεστήλωσε χαλκοῦν, πάλαι Μωϋσῆς ὁ θεόπτης,
πρὸς τὴν ἀναίρεσιν, τῶν δακνόντων ὄφρων, αὐτὸς δὲ
ὄλον σαυτόν, ἐπὶ ξύλου ἀνύψωσας, Σωτήρ μου
ζώσας, πάντας ἐν τῷ θείῳ σου, καὶ ζωηφόρῳ Σταυρῷ·
ὃς νῦν, ἀνυψούμενος φλέγει, φάλαγγας δαιμόνων, καὶ
τρέπει, τῶν βαρβάρων φύλα καὶ φρυάγματα.

Σύ μου, τὸ φθαρτόν τε καὶ θνητόν, Σῶτερ ἐκ
Παρθένου φορέσας, καὶ Θεομήτορος, ἄφθαρτον
ἀπέδειξας, καὶ πρὸς ζωὴν καὶ τρυφήν, ἀτελεύτητον
εἴλκυσας, πρὸς ἣν ἐπανάγεις, πάντας τοὺς ὑμνοῦντάς
σε, Λόγε Χριστέ ὁ Θεός, ὄπλον κραταιὸν ἐν πολέμοις,
Δέσποτα τὸν θεῖον Σταυρόν σου, τῷ πιστῷ σου Ἄνακτι
δωρούμενος.

Λάμπσον, φῶς ἀπρόσιτον ἡμῖν· ἔργον γὰρ ἐσμέν τῶν
χειρῶν σου, πάντες Χριστέ ὁ Θεός, ὄπλῳ δὲ
στεφάνωσον, τοὺς εὐσεβεῖς Βασιλεῖς, νίκας τούτοις
δωρούμενος, κατὰ πολεμίων, τεῖχος καὶ ὀχύρωμα,

ἰσχὺν καὶ ἄσυλον, ὄλβον, τὸν Σταυρόν σου
πλουτοῦσιν, Ὑψιστε ὁ ἄφθορον μήτραν, Σῶτερ ὑποδύς
τῆς Θεομήτορος.

Καὶ τῶν Ἁγίων γ'. Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν
Ἄνωθεν ἡ κλήσις σου, οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων Εὐστάθιε,
ἀλλ' αὐτὸς σοι ὀππάνεται, Χριστὸς ὁ φιλόανθρωπος, καὶ
ἀγρεύει μάκαρ, πίστεως δικτύοις, καὶ τῷ Βαπτίσματι
αὐτοῦ, ἀποκαθάρας τὰς ἀμαρτίας σου, πρὸς βίου
πειρατήριον, ὑπομονὴν σοι προτείνεται, ὁ Δεσπότης
καὶ δείκνυσι, νικητὴν διαβόητον.

Χαίρων ἐν νεότητι, τῆς ἀρετῆς τὸ γυμνάσιον, ὑπεδέξω
Εὐστάθιε, τῶν παιδῶν στερούμενος, καὶ τῆς σῆς
συζύγου, τὴν αἰχμαλωσίαν, ὑπενεγκῶν καρτερικῶς,
καὶ ὑπομείνας θητεῖαν ἄτιμον· ἀλλὰ σε παναοίδιμε, ἡ
ἐν πολέμοις ἀνδρία σου, ποθητὸν κατεστήσατο, καὶ
λαμπρῶς ἐπανήγαγε.

Θεῖον ὡς θυμίαμα, διὰ πυρὸς εὐωδέστατον, καὶ
τερπνὸν ὀλοκαύτωμα, θυσία εὐπρόσδεκτος, προσφορά
τε ζῶσα, καὶ τελειοτάτη, σὺ προσηνέχθης τῷ Θεῷ,
πανοικεσία καρποφορούμενος· διὸ σε ἡ οὐράνιος, νῦν
κατοικία Εὐστάθιε, σὺν τοῖς σοῖς εἰσεδέξατο, καὶ Ἁγίων
στρατεύματα.

Δόξα... Ἦχος β'. Ἐφραὶμ Καρίας

Ὁ δεῦτερος Ἰώβ Εὐστάθιος, τὸν βίον τοὺς ἄθλους καὶ
τοὺς στεφάνους, εἰς προτροπὴν ἀρετῶν, ἑαυτὸν ἡμῖν
προέθηκε, καὶ στήλην καρτερίας, ὑπερβὰς ἀληθῶς
τόν, Ἰώβ, τῇ ἀρετῇ, σὺν τῇ συζύγῳ καὶ τοῖς τέκνοις, ὁ

πιστὸς ἐν βίῳ, καὶ ἀκράδαντος ἐν πειρασμοῖς, καὶ ἐν ἀθλήσει νικηφόρος, ὃν προσάξωμεν εἰς πρεσβείαν Χριστῷ, τοῦ δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν φωτισμόν, καὶ ἰλασμόν τῶν πλημμελημάτων.

Καὶ νῦν... Ἦχος ὁ αὐτὸς

Θεῖος θησαυρὸς ἐν γῆ κρυπτόμενος, τοῦ Ζωοδότου ὁ Σταυρὸς, ἐν οὐρανοῖς ἐδείκνυτο Βασιλεῖ εὐσεβεῖ, νίκης κατ' ἐχθρῶν ὑπογραμμὸν δηλῶν νοερόν· ὃν γεγηθὼς πίστει καὶ πόθῳ, θεόθεν ἀναδραμὼν πρὸς θεωρίας ὕψωσιν, σπουδῇ μεγίστη ἐκ γῆς λαγόνων ἀνέφηενεν, εἰς κόσμου λύτρον, καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἷσοδος, Φῶς ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα. (μγ' 9-14).

Τάδε λέγει Κύριος. Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστὰ ποιήσει ὑμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε, καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔστι. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ

εἶμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα. (γ' 1-9).

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἐξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὔρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν κωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα. (ε' 15-23, στ' 1-3).

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ

αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ καὶ ὀπλοποιήσεται τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὄξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν. Συνεκπολεμήσεται αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονάς· πορεύσονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσεται κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης· ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσεται αὐτούς, καὶ ἐρημώσεται πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, Βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε Δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Εἰς τὴν Λιτὴν. Ἦχος δ'. Ἀνδρέου Πυροῦ
 Τίς μὴ μακαρίσει σου, τὸν πανόλβιον τρόπον
 Εὐστάθιε; ὅτι γενναίως ὑπήνεγκας, τοῦ ἀρχεκάκου
 ἐχθροῦ τὰς προσβολάς· τῆς γὰρ συζύγου καὶ τῶν
 τέκνων, τὴν στέρησιν οὐκ ἐδυσφόρησας, ἀλλ' ἐβόας
 τὴν εὐχάριστον φωνὴν τοῦ Ἰώβ· Γυμνὸς ἐξῆλθον ἐκ
 κοιλίας μητρός μου, γυμνὸς καὶ ἀπελεύσομαι πρὸς

τὸν μόνον Δημιουργόν, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.
Ἦχος πλ. β'

Ἀφθόρου τόκου Μαρίας, ὑπάρχων Μάρτυς
καταγώγιον, ἀλήκτως τε πέλων ἐν φωτὶ αὐλῷ, καὶ ἡμῖν
εὐνίζου Τριάδα τὴν ἄκτιστον.

Ἦχος πλ. δ'

Τῷ ἀδύτῳ γνόφῳ εἰσδύς, καὶ τῷ τῆς δικαιοσύνης Ἡλίῳ
οἰκειωθείς, τῇ ἐξ ὕψους νοητῶς φανείσῃ διὰ ζώου
εἰκόνι, θείως προσψάσας, ἔμπνους εἰκῶν ὑπήρξας,
παμμάκαρ Εὐστάθιε· ὅθεν τὴν ἐκ Πνεύματος καὶ
ὕδατος ἐσχηκῶς ἐνέργειαν, τῷ μαρτυρικῷ τε
λουσάμενος αἵματι, ταῖς οὐρανίαις κατηξίωσαι
συγχορεύειν, τῶν Ἀγγέλων ὁμηγύρεσιν, ἐν ᾧ καὶ ἡμᾶς
προσοικείωσον, τῷ Σωτῆρι Χριστῷ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα... Ἦχος πλ. β'. Γερμανοῦ

Τὴν στρατοπεδαρχίαν τῆς κάτω βασιλείας
ἀποβαλόμενος, καὶ διὰ ζώου ὀφθέντος σοι ἐν εἰκόνι,
τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν γενόμενος ἐραστής, νῦν
συγχορεύεις τοῖς ἄνω σὺν γυναικί σου καὶ τέκνοις,
παμμάκαρ Εὐστάθιε· διὸ δυσωποῦμέν σε, τῷ Κυρίῳ
πρεσβεύειν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Ὁ αὐτὸς

Ἦνπερ πάλαι Μωϋσῆς, προτυπώσας ἐν ἑαυτῷ, τὸν
Ἀμαλήκ καταβαλὼν ἐτροπώσατο, καὶ Δαυΐδ ὁ
Μελωδός, ὑποπόδιόν σοι βοῶν, προσκυνεῖσθαι
διετάξατο, τίμιον Σταυρόν σου Χριστέ ὁ Θεός, σήμερον
ἁμαρτωλοὶ προσκυνοῦντες, χεῖλεσιν ἀναξίοις, σὲ τὸν
καταξιώσαντα παγῆναι ἐν αὐτῷ, ἀνυμνοῦντες δεόμεθα·

Κύριε, σὺν τῷ Λησιῇ τῆς βασιλείας σου ἀξίωσον ἡμᾶς.

Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων. *
Χοροστασίαν ἐνθέως, δεῦτε κροτήσαντες, ἀθλητικὴν
χορείαν, καταστέψωμεν ὕμνοις, Εὐστάθιον τὸν μέγαν
σὺν τῇ σοφῇ, ὁμοζύγῳ καὶ τοῖς δισσοῖς, βλαστοῖς
αὐτῶν τοὺς αἱμάτων τοῖς σταλαγμοῖς, ὠραιωθέντας
ὑπὲρ σάπφειρον.

Στ.: Δίκαιος ὡς φοῖνιξ...*

Ἐδοκιμάσθης παμμάκαρ, καὶ ἐπειράσθης σφοδρῶς,
ὥσπερ Ἰὼβ ἐκεῖνος, ἀπολέσας τὰ πάντα, ἀλλ' ἔκραζες
ἐν πίστει καρτερικῶς, ὑπομένων ὑπέμεινα·
Εὐλογημένον Πανάγαθε Ἰησοῦ, εἰς αἰῶνας τὸ σὸν
ὄνομα.

Στ.: Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου...*

Πανοικεσία ἀθλήσας, μάκαρ Εὐστάθιε, τὸν στέφανον
ἐδέξω, ἐκ χειρὸς τοῦ Δεσπότη, καὶ νῦν ἐν Παραδείσῳ
χοροβατῶν, σὺν τῷ οἴκῳ σου ἔνδοξε, ἱκετηρίαν
προσφέρεις ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν πιστῶς ἐορταζόντων σε.

Δόξα... Ἦχος πλ. β'. Ἐφραὶμ Καρίας

Ἀδαμάντινε τὴν ψυχὴν, πῶς σε κατ' ἀξίαν
ἐπαινέσωμεν; τὴν γὰρ φύσιν ὑπερέβης, χρημάτων καὶ
παίδων, καὶ τῆς συμβίου στερούμενος, τὴν μακαρίαν
ἐκείνην, καὶ ἀοίδιμον φωνὴν τοῦ Ἰὼβ ἐξεβόησας, ὁ
Κύριος ἔδωκεν, ὁ Κύριος ἀφείλετο, ὡς τῷ Κυρίῳ
ἔδοξεν. Οὕτω καὶ ἐγένετο. Ἄλλ' ὄν ἠγάπησας Θεόν, καὶ
ὄν θερμῶς ἐπεπόθησας, πάλιν σοὶ τοὺς φιλτάτους
ἔδωρήσατο, συναθλητὰς γενέσθαι σοὶ

προμηθευσάμενος, μεθ' ὧν διὰ ποικίλων βασάνων, τὸ μακάριον τέλος διήνυσας, αὐτοὺς καὶ συμπρεσβευτὰς σου λαβόμενος, καρτερόψυχε Εὐστάθιε, δυσώπησον λυτρωθῆναι ἡμᾶς, τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν... ὁ αὐτὸς

Σήμερον προέρχεται ὁ Σταυρὸς τοῦ Κυρίου, καὶ πιστοὶ εἰσδέχονται αὐτὸν ἐκ πόθου, καὶ λαμβάνουσιν ἰάματα, ψυχῆς τε καὶ σώματος, καὶ πάσης μαλακίας, αὐτὸν ἀσπασώμεθα τῇ χαρᾷ καὶ τῷ φόβῳ, φόβῳ διὰ τὴν ἁμαρτίαν, ὡς ἀνάξιοι ὄντες· χαρᾷ δὲ διὰ τὴν σωτηρίαν, ἣν παρέχει τῷ κόσμῳ, ὁ ἐν αὐτῷ προσπαγεὶς Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων. Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τὸν δεύτερον Ἰὼβ ἐν τοῖς ἄθλοις φανέντα, Εὐστάθιον τὸν μέγαν εὐφημήσωμεν ὕμνοις· τοῦ βίου γὰρ πάντα τὰ τερπνά, Σατὰν τοῦ ἀρχεκάκου ταῖς προσβολαῖς ἀπολέσας, τοῦ χρόνου μίᾳ ῥοπῇ, ἐκραύγαζεν ὑπομένων· ὁ Κύριος ἔδωκεν, ὁ Κύριος ἀφείλετο· ὅθεν καὶ μαρτυρικῆς δόξης πανοικεσία ἀξιωθεὶς, πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς Ἦχος α'

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεύσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα. Ἀπόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν. Κάθισμα. Ἦχος α'. Τὸν Τάφον Σου Σωτήρ.

Ἐπέφανεν ἰδού, ὡς λαμπρὸς Ἑωσφόρος, ἡ μνήμη ἡ σεπτὴ, τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, ἐνθέως αὐγάζουσα, τῆς φαιδρᾶς μαρτυρίας σου, ἣν ὑπέμεινας ἀνδρειοφόνως τρισμάκαρ, σὺν τοῖς τέκνοις σου ὀλοκαυτουμένους χαίρων, καὶ τῇ ὁμοζύγῳ σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τοῦ Σταυροῦ. Ἦχος πλ. δ'. Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Ἐν μέσῳ τῆς Ἐδέμ, ξύλον ἤνεγκε θάνατον, ἐν μέσῳ δὲ τῆς γῆς, ξύλον ζωῆς ἐβλάστησε· γευσάμενοι γὰρ τοῦ πρώτου, ἄφθαρτοι ὄντες, φθαρτοὶ γεγόναμεν, τυχόντες δὲ τοῦ δευτέρου, τῆς ἀφθαρσίας κατετρυφήσαμεν· διὰ Σταυροῦ γὰρ σώζει ὁ Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν. Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἰὼβ νέος γέγονας, τρισμάκαρ Εὐστάθιε, καὶ στήλη πανέκλαμπρος, ὑπομονῆς καὶ εἰκῶν, παγκάλους ἐν χρώμασι, θαυμαστῆς μαρτυρίας, οἷα χρυσὸς ἐμπόνως, δοκιμασθεὶς τῇ κωνεῖα, τῇ τῶν θλίψεων μάκαρ, δι' ὧν τὴν ἄληκτον εὖρες καρὰν ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τοῦ Σταυροῦ. Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Προδιετύπου μυστικῶς πάλαι τῷ χρόνῳ, ὁ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ Σταυροῦ τὸν τύπον, ὡς τὰς χεῖρας ἐξέτεινε,

σταυροφανῶς Σωτήρ μου· καὶ ἔστη ὁ ἥλιος ἕως ἐχθρούς, ἀνεΐλεν ἀνθισταμένους σοι τῷ Θεῷ· νῦν δὲ οὗτος ἐσκότισται, ἐπὶ Σταυροῦ σε ὀρῶν, θανάτου κράτος λύοντα, καὶ τὸν Ἄδην σκυλεύοντα.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, κάθισμα. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς. Οὐκ ἐξ ἀνθρώπων ἀνεδέξω τὴν κλήσιν, ἀλλὰ Θεοῦ σε ὡς Παῦλον τρισμακάρα, ἐξ οὐρανοῦ φωτίσαντος τῷ θείῳ φωτί, ὅθεν τὴν ἀλλοίωσιν, ἡλλοιώθης τὴν ξένην, μέχρι τε καὶ αἵματος ἀντιστὰς τῇ κακίᾳ, καὶ πανοικεῖ αἰσχύνας τὸν ἐχθρόν, κατεκληρώσω τὸν ἀφθαρτον στέφανον.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον: Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει...

Στ.: Πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου...

Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀγ. Γεωργίου.

Ὁ Ν' ψαλμός.

Ἰδιόμελον, ἐκ τοῦ Μηναίου, οἶονδῆποτε.

Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἀγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
Τῆς εὐσταθείας τῷ φερωνύμῳ κρότος. Θεοφάνους.

Ῥδὴ α' Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Τῷ λόγῳ, τὸ τῶν παθῶν μου σκίρτημα, ταῖς ἰκεσίαις σου, καθυποτάξας Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, εὐφημεῖν παρασκεύασον, τὴν ἱερὰν πανήγυριν, τῶν σῶν ἀγώνων παμμακάριστε.

Ἡ κλήσις, οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων γέγονεν, ἢ σὴ Πανάριστε, ἀλλ' οὐρανόθεν Παῦλον ὡς τὸ πρῖν, ὁ Χριστὸς σε ἐκάλεσεν, ἐπιφανείς ὡς ἔλαφος, τῶν ἰοβόλων ἐκλυτρούμενος.

Σοφίας, τῆς ἀνωτάτω ἔμπλεως, Μάρτυς γενόμενος, τοῦ φθειρομένου πλούτου καὶ τρυφῆς, οὐρανῶν τὴν ἀπόλαυσιν, πανευσεβῶς προέκρινας, πανοικεσία στεφανούμενος.

Θεοτοκίον

Εὐρών σε, καθαρωτέραν Πάναγνε, πάσης, τῆς κτίσεως ὁ τῶν ἀπάντων Κτίστης καὶ Θεός, σαρκωθῆναι ἠϋδόκησεν, ἐκ σοῦ σαρκὶ τὸν ἄνθρωπον, ἀναμορφῶσαι προμηθούμενος.

Ῥδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί

Ἐπέφερες πειρασμῶν, τὰς τρικυμίας καρτερῶς ἔνδοξε, Μάρτυς Χριστοῦ Εὐστάθιε, τέκνων γυναικός τε στερούμενος.

Σωθέντες παρὰ Θεοῦ, τῆς τῶν θηρῶν διαρπαγῆς παῖδες σου, Μάρτυς Χριστοῦ Εὐστάθιε, θήρας νοητοὺς ἐτροπώσαντο.

Τὸν βίον διαπερῶν, ὡς ποταμὸν τοῖς πειρασμοῖς Ἐνδοξε, σοῦ τῆς ψυχῆς διέσωσας, τὸ θεοειδὲς ἀταπείνωτον.

Θεοτοκίον

Ἀγνείας τὸ καθαρὸν, καὶ παρθενίας τὸ σεπτὸν σκήνωμα, δεῦτε πιστοὶ ὑμνήσωμεν, ἐν χαρμονικοῖς μελωδήμασιν.

Κάθισμα Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εὐσεβείας τοῖς τρόποις ἀνδραγαθῶν, καρτερίας τοῖς
πόνοις ὑπεραθλῶν, νέος ἀνηγόρευσαι, Ἰὼβ Μάρτυς
πανένδοξε· τῶν γὰρ τερπνῶν τοῦ βίου, παθῶν τὴν
ἀφαίρεσιν, σὺν γυναικὶ καὶ τέκνοις, Θεῷ
ἠὺχαρίστησας· ὄθεν ἐπὶ τέλει, τῶν ἀγώνων ὡς νίκης,
βραβεῖον παρέσχε σοι, τὴν τοῦ αἵματος πρόσχυσιν,
Ἀθλοφόρε Εὐστάθιε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν
παισμάτων, ἄφεςιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι
πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα... Καὶ νῦν... Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Σωτῆρος ὑπὸ τὴν γῆν, κεκρυμμένον
ἀνείλετο ἡ σεμνή, Ἐλένη, καὶ πύμπλησι, καρᾶς
κόσμου τὸ πλήρωμα, καὶ τεμένη θεσπίζει, ὑψοῦσθαι
ἐν πνεύματι, καὶ τὸ σκῆπτρον κομίζει, ἐπὶ τὰ βασίλεια·
ὅπερ καὶ δεικνῦσα, τῷ υἱῷ ἀνεβόα· Ὑφάπλωσον
Δέσποτα, τὰς σὰς χεῖρας καὶ πρόσδεξαι, τὸν
δεικνύμενον ἅπασι, κράτος σου, καὶ νίκας σοφέ, καὶ
τὰ ἔθνη δίδαξον ἐν χάριτι, τοῦ προσκυνεῖν μετὰ
πόθου, Σταυρὸν καὶ τὰ πάθη Χριστοῦ.

ᾠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα

Θεῖα παλάμη σωθεῖσα τῆς τυραννίδος, τῆς τοῦ ἐχθροῦ
διέμεινε, τὰ τῆς σωφροσύνης, σφάζουσα ἢ σύμβιος, ἢ σὴ
ἀνακράζουσα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἐπειράσθης καὶ ποικίλως ἐδοκιμάσθης, Μάρτυς
Χριστοῦ Εὐστάθιε, καὶ τοῦ μαρτυρίου, ἔδραμες τὸ
στάδιον, βοῶν τῷ Δεσπότη σου· Δόξα τῇ δυνάμει σου

Κύριε.

Ἰθυνόμενος προστάγματι τοῦ Δεσπότη, μαρτυρικοῖς ἐν αἵμασι, καθωραϊσμένος, ὄφθης παναοίδιμε, Εὐστάθιε ἔνδοξε, σὺν γυναικὶ καὶ τοῖς τέκνοις σου.

Θεοτοκίον

Ἀπειρογάμως ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὄφθης παρθενεύουσα πάλιν· ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίστει ἀδιστάκτῳ κραυγάζομεν.

Ῥδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὺ οἶά περ Ἰώβ, ἀνεφάνης Εὐστάθιε, σὺ ἄμεμπτος εὐσεβῆς τε, μακροθύμως τὸν βίον, εὐρέθης περαιούμενος.

Τὶς μάκαρ ἀνυμνεῖν, τοὺς σοὺς πόνους δυνήσεται, Εὐστάθιε, οὖς ὑπέστης, τὴν ὁμόζυγον Μάρτυς, καὶ παῖδας ἀφαιρούμενος;

Θεοτοκίον

Ῥ Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὴν κάκωσιν, θεράπευσον ἢ τεκοῦσα, τὸν πανάγαθον Λόγον, τὸν πάντας ἀγαθύνοντα.

Ῥδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς

Φανέντα, σὺ τὸν Χριστὸν ἐπόθησας ἔνδοξε, καὶ συνεκράθης τῷ πόθῳ, ὡς φανῆναι Μάρτυς ὠραϊσμένος, πορφυρίδι, τῶν σῶν αἱμάτων καλλωπιζόμενος.

Ῥδραμες, ἀκολουθῶν Χριστοῦ θείοις ἴχνεσι, καὶ κοινωνὸς ἀνεδείχθης, τῶν παθῶν τῶν τούτου καὶ

βασιλείας, ὀλοκλήρως, πανοικεσία Μάρτυς
στεφόμενος.

Θεοτοκίον

Ῥήμασι, τοῦ Γαβριὴλ Παρθένε πανάμωμε, νῦν
κεκρημένοι βοῶμεν· Χαῖρε μόνη Μήτηρ εὐλογημένη,
χαῖρε πύλη, δικαιοσύνης Ἑλιον ἔχουσα.

Κοντάκιον Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ πάθη Χριστοῦ, σαφῶς μιμησάμενος, καὶ τούτου
πιῶν, πιστῶς τὸ ποτήριον, κοινωνὸς Εὐστάθιε, καὶ τῆς
δόξης σύγκληρος γέγονας, παρ' αὐτοῦ τοῦ πάντων
Θεοῦ, λαμβάνων ἐξ ὕψους θείαν ἄφεσιν.

Ὁ Οἶκος

Ἕμνον μοι δώρησαι ὁ Θεός μου, ἀνυμνήσαι καὶ
λέγειν νυνὶ τοὺς ἀγῶνας τοῦ Ἀθλοφόρου σου Κύριε,
ὅπως εὐρύθμως ἐγκωμιάσω τὸν γενναῖον ἐν τοῖς ἄθλοις
Εὐστάθιον, τὸν νικητὴν ἐν πολέμοις ἐχθρῶν γεγονότα
αἰεὶ, τὸν μέγαν ἐν εὐσεβείᾳ, καὶ χορᾷ τῶν Μαρτύρων
ἐκλάμπαντα· σὺν τούτοις γὰρ ψάλλει ἀπαύστως σοι,
μετ' Ἀγγέλων ὁ πάνσοφος, λαμβάνων ἐξ ὕψους θείαν
ἄφεσιν.

Συναξάριον.

Τῆς Κ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἁγίου
Μεγαλομάρτυρος Εὐσταθίου καὶ Θεοπίστης, συμβίου
αὐτοῦ, καὶ τῶν δύο υἱῶν αὐτῶν, Ἀγαπίου καὶ
Θεοπίστου.

Στίχοι:

Εὐστάθιον βουῶς παγγενῆ χαλκοῦς φλέγει, Καὶ παγγενῆ
σὺ τοῦ Θεοῦ σῶζεις, Λόγε.

Ῥδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι Παῖδες.

Ὡς ἐν καμίνῳ, τῷ πυρωθέντι χαλκουργήματι, ἔνδον
καθειργμένοι Μάρτυρες τοῦ Χριστοῦ, εὐχαρίστως
ἐκραυγάζετε· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου
Κύριε.

Νόμῳ φιλίας, ὡς ἠνωμένοι καὶ τῆς φύσεως, μίαν
καρτερίαν Μάρτυρες εὐκλεεῖς, ἐναθλοῦντες
ἐπεδείξασθε· Εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεὸς ἐκβοῶντες καὶ
Κύριος.

Θεοτοκίον

Ἵψηλοτέρα, τῶν οὐρανίων θείων Δυνάμεων, μόνη ἐξ
αἰῶνων πέφηνας ἀληθῶς· τὸν γὰρ Κτίστην τούτων
τέτοκας, ἀνερμηνεύτως σὺ, Θεογεννήτορ πάναγνε
Δέσποινα.

Ῥδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Μαρτύρων χορείαν ἀψευδῶν, συγκροτουμένην
λαμπρῶς, θεσμοῖς τῆς φύσεως, καὶ λόγῳ πίστεως,
ἅπαντες, εὐσεβῶς νῦν εὐφημήσωμεν, ὡς εὐσεβείας
ἐραστάς, καὶ πίστει μέλψωμεν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ
ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὡραίως ἠνώθητε σεπτοί, διαιρεθέντες πρὶν, προνοία
μείζονι, οικείοις αἵμασι βάψαντες, τὴν πορφύραν τῆς
νυμφεύσεως, καὶ πρὸς οὐράνιον θερμῶς, παστάδα

σπεύδοντες, καὶ βοῶντες· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Καρπὸν τῆς κοιλίας εὐσεβῶς, Θεῷ προσήγαγες, μάκαρ Εὐστάθιε, καὶ τὴν ὁμόζυγον χαίρουσαν· κοινωνοὺς γὰρ τῆς ἀθλήσεως, τοὺς ἐκ τῆς φύσεως Χριστῷ, ψάλλοντας εἴληφας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Ῥάβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί, Παρθένος πέφηνας, ἄνθος βλαστήσασα, τὸν παντοδύναμον Κύριον, τὸν ἡμᾶς εὐωδιάσαντα, καὶ τὴν ὁσμὴν τὴν ἑαυτοῦ, πᾶσι παρέχοντα, τοῖς βοῶσι· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ῥδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος

Ῥλῶ τῷ φωτὶ τῆς Τριάδος, μέτ' εὐφροσύνης προσχωρήσας, ταῖς ἀγγελικαῖς στρατηγίαις, νῦν συναγάλλη Μάρτυς Εὐστάθιε, μεθ' ὧν ἀπαύστως πρέσβευε, πάντας σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε. Τοὺς ἐπὶ τῆς γῆς σου ἀγῶνας, καὶ τὰς ποικίλας περιστάσεις, ἢ ἐν οὐρανοῖς εὐφροσύνη, μετὰ Δικαίων νῦν διεδέξατο· ἧς ἀπολαύειν Ἐνδοξε, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας καταξίωσον.

Ῥλον ἑμαυτὸν σοι προσφέρω, Μάρτυς Εὐστάθιε προθύμως, ἵνα σε πλουτήσω προστάτην, πρὸς τὸν Δεσπότην σῶζειν δυνάμενον, ἐκ πάσης περιστάσεως, καὶ σωτηρίας θείας πρόξενον.

Θεοτοκίον

Σὲ τὴν ἀπειράνδρως τεκοῦσαν, τὸν ζωοδότην καὶ

Σωτήρα, πάντες δυσωποῦμεν ἐκτενῶς, οἱ Θεοτόκον ὁμολογοῦντές σε, ῥυσθῆναι πάσης θλίψεως, σαῖς ἱκεσίαις Μητροπάρθενε.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Ἁγίων. Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.
Τῆς ἀθανάτου δόξης τε, καὶ ζωῆς τῆς ἀλήκτου,
ἐπέτυχες καταλιπών, τὰ τοῦ κόσμου ἡδέα, σὺν παισὶ
θεόφροσι, καὶ γυναικὶ πανολβίῳ· διὰ τοῦτό σου πόθῳ,
τὴν πανίερον καὶ θείαν, ἐορτάζομεν μνήμην.
Καὶ τοῦ Σταυροῦ.
Σταυρὸς ὁ φύλαξ πᾶσης τῆς οἰκουμένης...

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰσιῶμεν Στίχους δ'. Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ Ὑψίστου κληθεῖς.*

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων, ὅτε σὺ τὴν ἔλαφον θηρᾶσαι ἔσπευδες, φῶς σε γλυκὺ περιέλουσε, καὶ εἶδες τότε, ἐπὶ τῷ ζώου ἄφνω τοῖς κέρασι, σταυρὸν ἐξαστράποντα φωνῆς τε ἤκουσας, τί με διώκεις Εὐστάθιε, γνῶθι γὰρ ὅτι, ἐγὼ ὁ Χριστὸς εἰμι, καὶ ἐδεξάμην ὡς θυμίαμα, τῶν ἐλέων σου θυσίαν πάντιμον, καὶ ἠτοιμάσά σοι τόπον, πανοικεῖ ἔνδον τοῦ οἴκου μου. (Δίς).

Τὸν ἐν πολέμοις γενναῖον στρατηλάτην, ἐν μάρτυσιν ὑστερον τὸν ἀναλάμπαντα, ὥσπερ ἀστέρα πολύφωτον, καὶ πρωτοστάτην, ἀναδειχθέντα μαρτυρικῆς στρατιᾶς, καμίνῳ τῶν θλίψεων προκαθαρθέντα λαμπρῶς, νῦν συνελθόντες ἐν ἄσμασι καὶ μελωδίαις, ὥσπερ ἐν ἄνθεσι καταστέψωμεν, ἀναβοῶντες ἀκροθίνιον,

ἀθλοφόρων Χριστοῦ ὃ Εὐστάθιε, σῶζε πάντας τοὺς πόθῳ, ἐορτάζοντας τὴν μνήμην σου.
Ὡς ἐν καμίνῳ δεινῶς τῷ πυρωθέντι, φρικτῷ χαλκουργήματι ἐγκαθειργμένοι χορόν, ἓνα φαιδρὸν συσησάμενοι, λόχος μαρτύρων, πεποθημένη Θεῷ συγγένεια, Εὐστάθιε ἔνδοξε σὺν τῇ συζύγῳ σου, τῇ Θεοπίστη καὶ τοῖς δισσοῖς, νεαροῖς τέκνοις, ὡς ἄλλοι παῖδες ὕμνον ἐμέλψατε, ὕμνον ἐκεῖνον τὸν παγκόσμιον, Παντοκράτορ Χριστὲ εὐλογοῦμέν σε, καὶ αἰτοῦμέν σε σῶζε, τοὺς ὑμᾶς πόθῳ γεραίροντας. Δόξα. Τῶν Ἁγίων, ἐκ τοῦ Μηναιίου οἰονδήποτε. Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, ζῆτει τοῦ Ἁγ. Γεωργίου.

Μεγαλυνάριον.

Νέος ἀνεφάνης Ἰὼβ σοφέ, τοὺς σοὺς ἀπολέσας, καὶ αὐτοὺς πάλιν ἀνευρών, μεθ' ὧν ἠξιώθης Θεῷ προσενεχθῆναι, θυσίαν εὐωδίας μάκαρ Εὐστάθιε.

